

Underbilag til bilag 7.

I anledning af det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om indseende med priser tillader undertegnede hovederhvervsorganisationer sig at rette følgende henvendelse til udvalget.

Lovforslagets § 1:

Vi har intet at indvende imod, at der på ny i en vis periode, såfremt det skønnes nødvendigt som et led i bestræbelserne for at stabilisere landets økonomi, gives Monopoltilsynet mulighed for – nu også på eget initiativ – at gennemføre undersøgelser af pris- og avanceforholdene, og vi har over for handelsministeren givet tilsagn om at medvirke ved gennemførelsen af sådanne undersøgelser. En betingelse herfor er dog, at disse tilrettelægges og gennemføres på en objektiv forsvarlig måde og i nøje samråd med organisationerne. Vi anmoder derfor om, at lovforslagets § 1, stk. 2, må blive ændret således, at organisationerne får lejlighed til, forinden der gennemføres pris- og avanceundersøgelser, at udtale sig om hensigtsmæssigheden og tilrettelæggelsen.

Lovforslagets § 2:

Med hensyn til lovforslagets § 2, der indfører hjemmel til at fastsætte maksimalpriser og maksimalavancer og til at offentliggøre retningsgivende priser, tillader vi os særligt at anføre:

De i bemærkningerne omtalte betydelige indenlandske prisstigninger på vigtige vareområder skyldes i alt væsentligt, således som det fremgår af de tidligere gennemførte prisundersøgelser, stigende offentlige udgifter og stigende indenlandske lønudgifter. Hertil kommer den i sommer gennemførte almin-

delige omsætningsafgift og de i øvrigt ved lovgivning gennemførte forhøjede priser på visse landbrugsvarer. Den stedfundne udvikling giver ikke basis for at antage, at erhvervslivet skulle have beregnet priser eller avancer, som ikke er begrundet i uomgængelige omkostningsstigninger.

Det skal yderligere fremhæves, at konkurrencen også fra udenlandsk side i de senere år er blevet væsentlig styrket ved forøget liberalisering og ved nedsættelse af toldsatter. Erhvervslivet har samtidig gennemført en betydelig rationalisering. Konkurrencen fra udlandet vil stadig blive skærpet, og erhvervenes rationaliseringsbestræbelser vil fortsætte, hvorfor konkurrencesituationen også fremefter vil forhindre »urimelige« priser og avancer.

Om selve begrebet »maksimalpriser« – og det samme må gælde om offentliggørelsen af retningsgivende priser – henleder vi opmærksomheden på den risiko, der ligger i, at offentligt fastsatte »rimelige« priser låser prisudviklingen fast i kunstige, stive rammer, ligesom man vil fremhæve de store tekniske vanskeligheder og de store omkostninger, som gennemførelsen af maksimalpriser m. v. betyder både for det offentlige og for erhvervslivet.

Organisationerne kan hermed konstatere, at der ikke er objektive, saglige grunde for gennemførelse af regler, der svarer til krigs- og efterkrigstidens kriselovgivning, og må derfor indtrængende henstille til folketingsudvalget, at lovforslagets § 2 ikke gennemføres, og at loven i øvrigt under ingen omstændigheder får varighed ud over en ganske kort periode, f. eks. til udgangen af 1963.

København, den 8. november 1962.

Butikshandelens Fællesråd

Knud Aagaard.

Industriraadet

I. C. Thygesen.

Grosserer-Societetets Komite

Chr. Saugman.

Provinshandelskammeret

H. J. Jakobsen.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om indseende med priser.